

indirekte Maade, og at der ad den Vej kan udrettes Noget, desto bedre kan den ærede Minister ved en senere Forhandling i Rigsdagen om en Bevilling i saa Henseende sikkre sig, at det sker paa indirekte Maade. Thi kan Diemedet fremmes bedst paa denne Maade, ere vi Alle enige om, at det Bedste i saa Henseende bør foretrækkes. Den ærede Ministers Modstand mod Forslaget under Nr. 30 b. er altsaa ikke ubetinget, og der er ikke Noget i Texten, som kan affstrække ham fra at gaa ind derpaa, selv om han har en fuldt særdig Mening derom til Forskjel fra Forslagsstillerne. — Ved Sundhedsraadet skal jeg ikke opholde mig. Jeg indrømmer, at det er en Gjenganger fra gammel Tid, og da den mellemtiliggende Tid har slugt saa mange større Spørgsmaal fra de gamle Tider, er det ikke af overordentlig stor Vigtighed, om dette lille Spørgsmaal gik med i Løbet. Jeg skal ikke sørge syndelig, hvilken Skjæbne end dette Forslag om 500 eller 800 Kr. faar. — Med Hensyn til Lønningen til Amtsydlægerne har jeg udtalt mig forrige Gang i Genhold til Flertallets Bemærkninger i Betænkningen, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa nu. Jeg forstaaer ikke ganske, hvor stor Nyttien skulde være af at faae disse 17—18 Amtsmændsposter oprettede blandt vore nuværende Dyrlæger. Man mener, at det skulde være Mænd med en større Uddannelse osv., men det er man jo ikke sikker paa, vil blive Tilfældet. De fleste Dyrlæger have faaet den samme Uddannelse og levet under de samme Vilkaar, og hvis det, at de finde Ansættelse som Amtmænd under Veterinærvesenet, skulde bevirke, at de ansaaes som særlig dygtige, saa er man strax gearraadet i den Fare, der er forbunden dermed med Hensyn til den daglige Konkurrence mellem Dyrlægerne indbyrdes. Det vil desuden blive meget besværligt, naar man i en fjerntliggende Egn af Amtet ikke kan hente Veterinærlegen i Distriktet, der efter den bestaaende Lovgivning har Myndighed og kan udøve den bedre end Amtsydlægen, som maaske bliver siddende for Honorarets Skyld og ikke er fulgt med i de Fremskridt, som den private Dyrlæge er naaet til. Det vil, siger jeg, være besværligt, naar man i Stedet for at kunne henvende sig til denne hurtigt og med liden Bekostning maa henvende sig til vedkommende Amtsydlæge flere Mil borte. Det vil tage længere Tid og medføre større Bekostning, saa det forekommer mig ikke, at det er nogen hensigtsmæssig Foranstaltning, og naar der bliver Tale om Syn ved Udskibningssteder eller deslige, kunne disse Amtsydlæger slet ingen Betydning have. Det forekommer i det Mindste mig, i særegne Tilfælde, hvor der opstod smittomme Sygdomme, og hvor nu maaske Politimesteren laaber sig nøie med en Dyrlæges Erklæring, der kunde det maaske have nogen Betydning, dersom det var dygtigere og mere erfarne Mænd; thi

da vilde deres Erklæringer være nok saa paalidelige som een Mands, men nogen bestemt Garanti synes der ikke at være i den Retning. Nogen Garanti kunde man vel tænke sig at erholde, naar der i et saadant Tilfælde blev afgivet ovennævnte Erklæringer af mindst to Dyrlæger, naar altsaa to vare enige om Tilfældet. Man kunde ogsaa tænke sig en større Bevilling til Ministeren til et omhyggeligere Eftersyn ved Udskibningssteder og Deslige. Der er forskellige Maader at forbedre de nuværende Forhold paa, som jeg ikke skal komme ind paa, men som Ministeren, naar dette Forslag bliver forkastet, vil have langt mere Anledning til at tænke over. Det forekommer mig, at selv om man ikke, som nævnt i Betænkningen, kan komme til en hel Omordning af Veterinærvesenet, kunde man meget godt give en midlertidig Bevilling dertil. — Hvad angaar den tekniske Skole, skal jeg ikke opholde mig længe ved Forslaget under Nr. 33. Det er stillet af et Mindretal og har altsaa ingen Sandsynlighed for at blive vedtaget. Jeg skal kun sige, at jeg er bleven bestyrket i min Opfattelse af dette Forslags Rigtighed ved at høre det ærede Medlem for Præstø Amts Iste Valgkreds (Scavenius), thi han anviste os, at denne Skole egentlig burde gaa over til at blive en Statsinstitution, og ligeoverfor disse Fremtidsudsigter forekommer det mig rigtigt at sige: Vi ville være villige til at give endogsaa Mere, end vi vilde gjøre ved at vedtage dette Forslag. Vi ville tilskyde til Driften 15,000 Kr., naar Kjøbenhavns Kommune maaske i Forbindelse med Frederiksberg Kommune yder et tilsvarende Beløb til Driften, thi ved at gaa ind paa det vil man have en Garanti for, at vi ikke løse løbste med Forestillingen om en stor Stats-skole. Vi have dog Anstalter her i Kjøbenhavn af beslægget Art i alt Fald, som Staten understøtter. Jeg skal ganske henstille disse Bemærkninger til Overveelse. — Jeg skal komme tilbage til en enkelt Udtalelse fra det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledeborg), der mente, at Forslagene under Nr. 30 a. og b. ikke vare Noget værd. Nei! den Sag blev ikke til Noget, naar Folkethinget ikke tog den i sin Haand. Jeg vil sige, at jeg har i de senere Aar set, at Folkethinget har taget Udskilligt i sin Haand, som er gaaet i Stykker mellem Hænderne paa det, saa det er ikke saa meget paalideligt. At man indbringer et Par ikke videre godt udarbejdede Forslag og faar dem temmelig mafsæredede ved første Behandling her, er heller ikke saa ganske overbevisende for mig om, at der skal komme noget Godt ud af denne Sag. Derimod kan jeg ikke negte, at Forslaget her er fremkommet ved Initiativ fra Folkethingets Side, forsaavidt Forslagsstillerne høre til Folkethinget. Det er et baade skriftlig og mundtligt begrundet Forslag, der er fremsat her, og hvis man stemmer for det, er det Folkethingets Forslag. Det er altsaa et